

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýr

ŠKOLNÍ
časopis ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihoomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

6/2019 - 26. vydání

Obsah

Zajímavé kulturní akce v Brně na měsíc červen.....	3
Celostátní odborná konference ošetrovatelství – Pediatrie.....	4
Tvůrčí psaní studentů – Prostě život.....	5
Literární soutěž – Moje vysněné povolání.....	10
Tipy, zajímavosti a rady při cestování.....	11
Cesta za vysněným titulem MDDr!.....	14
Očkování.....	16
Bitva u Strážnice 1809.....	18
Zajímavý koníček – Geocaching.....	21
You Dream We Run.....	22
Úvaha – „4 roky na Jaselské“.....	24
Den sportu na VUT.....	26
Můj oblíbený sport – volejbal.....	28
Halliwickova metoda plavání.....	30
Pálení čarodějnic DS Norbertinium.....	32
Mladí volí do Evropského parlamentu.....	34
Kariérové poradenství ve škole jako týmová práce.....	36
Poznej svého učitele.....	37
Investigativní reportáž – Rekonstrukce tratě.....	38
Vyslechni svého učitele... Tentokrát s Hanou Kaštan.....	39
Na slovíčko se Sabinou Vytopilovou.....	43
Pozvánka do divadla na měsíc červen.....	47
Tajemný předmět.....	48
Rébus.....	49
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc květen-červen.....	51
Kde nás najdete?.....	66

Slavnosti moře (15. 6. – 16. 6. 2019)

V parku na Kraví hoře se uskuteční jubilejní desátý největší brněnský food festival zaměřený na ryby a plody moře. Celou akci zastřešuje bistro Ocean48 s dalšími brněnskými restauracemi. Celá akce bude doprovázena bohatým doprovodným programem, včetně hudby a je zdarma.

Více informací naleznete na – <http://www.slavnostimore.cz/>

Festival MUNI 100 (15. 5. 2019)

Oslavy založení Masarykovy univerzity vyvrcholí 15. června, kdy na brněnském výstavišti v pavilonu A proběhne velké finále oslav 100 let od založení MU. Dojde k prezentaci jednotlivých fakult a univerzitních pracovišť, výstavě knih z produkce Munipressu a při slavnostním aktu budou předány medaile vybraným absolventům. Návštěvníci se mohou těšit na akci plnou hudby, zábavy a gastronomie. Během festivalu vystoupí například Vojtěch Dyk & B-Side Band s bandleaderem Josefem Buchtou nebo Ukulele Orchestra jako Brno. Celý festival poté vyvrcholí ohňostrojem během Ignis Brunensis, který bude věnován brněnským univerzitám.

Kompletní program naleznete na – <https://munil00.cz/>

Branky Body Brno (celý červen)

Na hradě Špilberk bude k vidění zajímavá výstava mapující 150 dlouhou historií a úspěchy brněnského organizovaného sportu. Vzpomínáno bude na všechny úspěšné sportovce a sportovkyně od prvních spolků v době monarchie až po současnost. K vidění bude například wimbledonský talíř a pohár z Australian Open tenistky Jany Novotné, trofeje aktuálně hrající Lucie Šafářové, zlatá medaile gymnastky Věry Růžičkové z Londýna, všech 13 titulů Komety Brno, fotbalový pohár pro mistry Československa Zbrojovky Brno, 20 mistrovských titulů bratrů Pospíšilových z kolové nebo taky olympijská pochodeň z Atlanty.

Více informací naleznete na – <http://www.spilberk.cz/vystava/branky-body-brno/>

CELOSTÁTNÍ ODBORNÁ KONFERENCE OŠETŘOVATELSTVÍ - PEDIATRIE

Den konání: 13. června 2019

Místo konání: Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

8.30 – 9.00 Prezence
9.00 – 9.15 Slavnostní zahájení odborné konference
PhDr. Zuzana Číková, ředitelka školy

9.15 – 13.00 Přednášky:
Ing. Marie Melicharová – vrchní sestra, FN Brno, klinika Popálenin a plastické chirurgie
téma: Popáleniny u dětí

Mgr. Simona Kudláčková – staniční sestra, FDN Černopolní, Brno
téma: Desatero sestry v péči o dítě s diabetes mellitus

MUDr. Jan Máchal – lékař, FDN Černopolní, Brno
téma: Poruchy koagulace u dětí

MUDr. Beáta Bajáková – lékař, FDN Černopolní, Brno
téma: Přála bych si kojít, ale...

Mgr. Ingrid Janková – staniční sestra, FDN Černopolní, Brno
téma: Život s cystickou fibrózou

13.00 – 13.30 Přestávka
13.30 – 14.15 Přednášky:

Naděžda Svobodová – dětská sestra, FDN Černopolní, Brno
téma: Speciální ošetrovatelská péče v kožním lékařství

Mgr. Michaela Malá – staniční sestra, FDN Černopolní, Brno
téma: Ortopedické vývojové vady

14.15 – 14.30 Diskuze, závěr konference

Těšíme se na Vaši účast!

PhDr. Zuzana Číková,
ředitelka Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, příspěvkové organizace

Závažnou přihlášku zašlete nejpozději do 10. června 2019 na níže uvedený e-mail.
Účastnický poplatek: 300,- Kč uhradíte na SZŠ Brno, Jaselská 7/9 v den konference.

Kontaktní spojení: Mgr. Martina Cahová, mcahova@szs-jaselska.cz, tel. 777 935 353

„Co budeš dneska dělat?“ zeptal se mě můj kluk Maty a usmál se na mě svým okouzlujícím bělostně zářivým úsměvem, který svítí stejně jako jeho modré hnědé oči rýsující se pod hustým, ale světlým obočím, které ovšem oproti jeho blond vlasům působilo tmavě. Můj úplný opak.

„Máme jít s Barčou do knihovny,“ oplátila jsem mu jeho úsměv svým, velmi podobným. Jenom můj obličej byl ohraničený rovnými prameny černých vlasů, které ovšem končily u ramen. V očích, které zářily podobně jako Matyho, se nacházela ledově modrá, občas až šedá, barva. Tato barva velmi kontrastovala s mým taktéž černým obočím. Někdy jsem přemýšlela, že jsme jak jin a jang.

„Ale no tak, Alex, buď raději se mnou,“ nasadil přitom svůj štěněčí pohled. Vypadal doopravdy roztomile. „To nejde, musí mi pomoci s něčím do školy.“ Políbila jsem ho na čelo a začnu se balit, abych tam byla v čas. Nemám ráda, když někde chodím pozdě.

„A proč bych ti nemohl pomoci já?“ zeptal se uraženě.

„Protože ty chodíš na umělku a já na gympl, s čím bys mi chtěl pomoci? Výtvarku nemám.“ Zasmála jsem se, ačkoliv nijak zle jsem to nemyslela. Maty nádherně maloval a stejně úžasně hrál i na piano. Zvládla bych ho poslouchat hodiny.

On se ovšem urazil a odvrátil ode mě dotčeně hlavu, když jsem mu chtěla dát polibek na rozloučenou.

„Jak chceš,“ zavolala jsem a odcházela z kavárny, ve které jsme dotěď seděli. Nechala jsem na stole peníze za svou útratu, přestože on to neměl rád.

Prošla jsem několika ulicemi a ocitla jsem se před vstupem o knihovny. Bylo 14:50 a sraz jsme měli ve tři u knihovny. Vyndala jsem si tedy sluchátka a pustila si písničky.

Mezitím jak jsem čekala, jsem přemýšlela. Najednou jsem si uvědomila, že se cítím nervózně. Netuším proč, Barču znám už přes dva roky a rok a půl mi pomáhá se školou. Plus spolu občas chodíme běhat, plavat, jezdíme na bruslích, kolech a tak podobně.

Ručička na hodinách na věži začala ukazovat deset minut po třetí a na rohu ulice se objevila běžící osoba se zlatými vlasy, které momentálně vlály za ní, ale běžně dosahovaly do půli zad. Doběhla ke mě a objala mě. „Ahoj. Promiň, že jdu tak pozdě, ale znáš to... Komplikace.“ Vysypala na mě okamžitě a už mizela v knihovně. Jen jsem nad ní s úsměvem zakroutila hlavou. Tahle holka by měla být zavřená někde, protože brzy způsobí pohromu.

Vešla jsem za ní a zamířila do studovny. Mezitím, co jsem vytahovala notebook a poznámkový blok, ona už stihla najít nějaký čtyři knížky a dvojce skripta. Nechápu tohto tvora, ale vykouzilo mi to úsměv na tváři.

„Tak se do toho pustíme,” řekla, když si sedla na židli naproti mě a začala listovat v knize. „Hledáme teda co nejvíc o husitech a jejich válkách. Tyhle knihy jsou od historiků, kteří jezdili po všech možných archivech a sbírali informace. Snad nám to pomůže,” usmála se a dala se do čtení. To byla snad jedna z mála chvil, kdy byla ticho. Vzala jsem tedy další knihu a začala si vypisovat poznámky.

Po více jak dvou nekonečných hodinách usoudila, že máme dostatek materiálů a odnesla vše zpět, odkud to vzala. Dívala jsem se na ni jak odchází a přejela jsem ji pohledem. Její dlouhé zlaté vlasy skrývaly většinu jejích zad, ale co se musí nechat, měla hezký zadek. Na něm mi na pár momentů spočinul zrak. Představa jak ho svírám ve svých dlaních se mi začínala líbit.

Hned jsem si jednu v duchu pleskla. Nejsem ani lesba, ani bisexuálka a navíc mám, a to je velmi důležité, přítele, se kterým jsem už přes rok šťastná. Víím, že v sedmnácti to ještě pořád nijak vážné není, ale rok života, je rok, který vám nikdo nevrátí.

Raději jsem odvrátila pohled a začala informace, které jsem našla, zpracovávat a tvořit z nich souvislý text.

„Nechceš se přesunout do kavárny?” Ozvalo se za mnou po několika uběhlých minutách. Jestli jsem doteď měla zdravý srdce, tak teď nemám. Zabrala jsem se totiž do práce tak, že jsem přestala vnímat okolí a tohle mi málem přivodilo infarkt.

„Myslím, že teď spíš na kardiologii,” řekla jsem sarkasticky, když jsem se vzpamatovala.

„Ale nedělej. Nic ti není. Šup, zvedej se, jdeme do kavárny, tam to bude příjemnější a hlavně,” naklonila se nade mě tak, že jsem mohla cítit její teplý dech, který byl cítit po mentolových žvýkačkách, *„mě nikdo nebude pštít.”* Zasmála se. Vzala si věci a přešla k východu. Udělala jsem to stejné a vyšla ze dveří. Barča se do mě hned zahákla a vedla mě do naší oblíbené kavárny.

V kavárně jsme strávili celé odpoledne a když jsem večer došla domů, tak jsem teprve zapla mobil. Ano, vypínám ho, pokud mám být produktivní, spíš se tak vyhnu prokrastinaci.

Najednou mi přišlo asi dvanáct esemesek od Matyho a čtrnáct nepříjatých hovorů.

Okamžitě jsem se lekla co se stalo. Všechny zprávy měly stejný význam, potřeboval se mnou mluvit. Obratem jsem mu volala, co se stalo.

Do telefonu mluvil nejistým hlasem, který se občas zachvěl. Říkal, že se mnou potřebuje nutně sejit. Domluvili jsme se tedy za pár minut v parku, u kterého oba bydlíme, na naší lavičce.

Za pár minut od položení telefonu jsem seděla v parku na lavičce a pozorovala směr odkud by měl přijít. Za pár chvil jsem ho uviděla, jak jde pomalým krokem k lavičce. Došla jsem k němu a zakoukala se do jeho věčně usměvavých očí. Ty ale byly vyhaslé a jakoby bez života. Na tváři se mu leskly potůčky od slz, které pramenily v jeho čokoládových očích.

„Co se stalo?“ zeptala jsem se a palcem mu setřela několik slziček, které unikly na svobodu. On však jen zavrtěl hlavou a přitáhl si mě do objetí. Jeho potichu vzlykající hlava se tak nacházela na spojnici krku a ramena a jeho teplý dech mě lechtal na kůži.

Stáli jsme tam. Netuším, jak dlouho to bylo, ale po celou tu dobu jsem ho konejšila a hladila po hlavě.

Když se uklidnil a byl schopen mluvit, vypověděl mi, co se stalo: „*Máma, táta, Filip i Anička jsou v nemocnici.*“

„Cože?“ vyřeštila jsem na něj nevěřícně oči. Filip s Aničkou jsou dvojčata a jsou to Matyho mladší sourozenci.

„*Vyzvedávali je ze školy a cestou domů měli autonehodu. Nejhuř na tom je mamka a Filda, u těch ani neví, jestli to přežijou. Naštěstí táta má jen zlomený žebra a Aničku sice operovali, ale jen proto, aby jí správně narovnali zlomené kosti.*“ Objasnil mi celou situaci.

„To mě tak strašně mrzí,“ objala jsem ho znovu a pevně objetí sevřela.

„Jo, ale bude to dobrý. Určitě. Všichni říkají, že bude,“ ujišťoval spíš sám sebe než mě.

Další dvě hodiny jsme seděli na lavičce a pak jsem ho šla doprovodit domů. Sama jsem pak šla k sobě domů a cítila jsem se hodně špatně, kvůli tomu, že jsem s ním nebyla, když se to dozvěděl.

Druhý den ráno jsem šla normálně do školy. Moje nálada se sice pohybovala někde kolem bodu mrazu, ale s tím se nic nedá dělat.

Ve škole se nic zajímavého nedělo a měla jsem ještě dvě hodinky čas, než Maty skončí ve škole. Byli jsme domluvení, že potom půjdeme do nemocnice vyzvednout jeho otce.

Zašla jsem si sednout do jedné kavárničky, kde bylo velmi útulno a levno. Sedla jsem si do rohu místnosti a objednala si cappuccino a cheesecake. Vyndala jsem si svoje zápisky, které jsme včera s Barčou získávali v knihovně, a notebook a dokončovala jsem to, co jsem nestihla s ní v později v kavárně.

Ani jsem si neuvědomila, kolik je hodin, když mi v půl páté zvonil telefon, jež jsem dnes jako zázrakem nevypla. Zvedla jsem telefon a cítila se provinile, když se mě Matyho hlas ptal, kde jsem.

Sbalila jsem tedy všechny své věci, zaplatila, a co nejrychleji došla k jeho škole.

Seděl tam na zábradlí a kouřil cigaretu. Mě to nevadilo. Došla jsem k němu a začala se znovu omlouvat. Jen mávl rukou, propletl si se mnou prsty a mířili jsme k nemocnici.

Na recepci jsme se zeptali, kde leží pan Kovář a vydali se tam, kam nás poslala.

Pan Kovář, Matyho táta, byl vysoký muž s mírně oplácanou postavou, ale vždy s usměvavou tváří. Jeho nakrátko střižené hnedé vlasy byly podobné barvy jako jeho oči, které po něm zdědil i Matyáš. Nos měl přeražený a křivý, protože za mlada hrával fotbal.

„Ahoj, tati,“ zamumlal mladý Kovář a šel k otcově posteli.

„Dobrý den,” pípla jsem od dveří a zůstala jsem tam, kde jsem stála. U dveří jsem se posadila na židli a poslouchala rozhovor těch dvou. Nerada poslouchám cizí rozhovory, proto jsem po pár minutách přestala vnímat a daleko zajímavější mi přišel strop na pokoji.

Asi za dvě hodiny jsme odváděli pana Kováře z nemocnice. Jelikož ani já, ani Maty jsme neměli řidičák, museli jsme ho přepravit veřejnou dopravou. Nebyla to sranda.

Došli jsme ke Kovářům domů. Tam jsem jim udělala večeři a šla domů. Prostě dva chlapi v baráku.

Ráno jsem šla opět do školy. Stále stejný stereotyp odehrávající se od mých šesti let.

Ve škole to byla stejná nuda jako vždycky. Až na obědovou přestávku. Na obědě jsem potkala Barču a tak jsme si sesedly. Okamžitě začala něco breptat a já přestala vnímat po pár úvodních větách.

„Haló,” objevila se najednou v mém zorném poli její ruka, které jsem se lekla, až jsem nadskočila. „Posloucháš mě?”

„Jo,” přikývla jsem okamžitě a bez rozmýšlení. To že to byla chyba mi došlo vzápětí.

„A co jsem řkala?” hodila na mě pohled typu: Tak povídej.

„No...eee...ehm,” odkašlala jsem si, „že jsem tvoje nejlepší kamarádka.” Zazubila jsem se.

„Ne,” nasadila poker face.

„Ty naděláš,” zasmála jsem se. Ona se ale uraženě zvedla od stolu, vzala svůj tác odešla ho vrátit.

„Barčo, počkej,” zavolala jsem na ni a zopakovala její pohyby k okýnku. „No taaaaak,” protáhla jsem a sledovala ji.

„Vůbec za mnou nechod,” řekla přehnaně uraženě, tudíž mi jen potvrdila doměňku, že to jen hraje.

„Dobře, tak se měj,” přistoupila jsem na její hru. Otočila jsem se na opačnou stranu chodby a odcházela pryč.

Nečekala jsem, že by se za mnou rozešla, ale to že mi se smíchem skočí na záda, by pravděpodobně nečekal nikdo. Jenže jsem to nečekala a skončily jsme obě na zemi.

„Co děláš?” zasmála jsem, ale celkem mě bolela noha.

„Usmíruju se s tebou,” směje se a začne se zvedat na nohy.

„Tím, že mě zabiješ?” koukla jsem na ni s otazníky v očích. Jen mávla rukou a pomáhala mi si stoupnout.

„Nezajdem si někam sednout?” navrhla. „Do kavárny, potom po škole. Musím ti něco říct.” Usmála se tajemně.

„Jasně že můžem,” věnovala jsem jí úsměv.

„Dobře, tak ve čtyři před školou,” mrkla na mě a mizela ve třídě. „Měj se.”

Jen jsem přikývla a zamířila do své třídy.

Dvě hodiny uplynuly jako voda a já za pět čtyři čekala před školou. Skončili jsme dřív. Posadila jsem se na zábradlí a čekala. S drnčením zvonku se ze školy vyřítla jako divá voda vlna studentů, spěchajících domů na kroužky nebo, jako já s Barčou, na posezení s přáteli.

Netrvalo dlouho a ze dveří vyběhla dívka se zlatými vlasy. Okamžitě jsem věděla, že je to můj člověk, ale stále jsem čekala na zábradlí, ať si mě najde.

Čekala jsem tam alespoň čtyři minuty, než si mě všimla a přišla ke mně.

„To ti to trvalo,“ uchechtla jsem se a slezla dolů.

„Ha ha ha, víš kolik tu je lidí?“ zeptala se mě s přehnaně moc emocemi.

„Nebudeš mi věřit, ale taky na tuhle školu chodím,“ zasmála jsem se a rozešla jsem se směrem k naší oblíbené kavárně.

Pokračování příště...

Nejsem typ, který má své vysněné povolání již od školky. Výběr povolání se mi střídal. Ještě ve školce jsem chtěla být kadeřnicí, po mojí mamince. Pak se to v předškolním věku změnilo a chtěla jsem se stát cukrářkou. Moje babička pekla dorty a já bývala často nemocná. Proto jsem s babičkou trávila hodně času. Když byli rodiče v práci, pomáhala jsem jí se zdobením dortů. Tedy jako většina dětí, jsem si vybírala povolání podle vzorů v rodině.

V mladším školním věku jsem dostala svého prvního pejska, kterého mám dodnes. Můj tatínek je psovod, a tak jsme měli vždycky doma hodně psů. Taky máme chovnou stanici, tedy už odmala jsem byla u porodu několika štěňat.. Chtěla jsem se tedy stát veterinářkou, a to mě drželo hodně dlouho.

V osmé třídě mě trápily vážné zdravotní problémy. Půl roku jsem strávila víc ve zdravotnických zařízeních než ve škole s kamarády. Nelíbil se mi přístup některých lékařů, ale zároveň jsem obdivovala ty lékaře, kteří mi opravdu pomohli. A tenkrát jsem si řekla, že skvělých veterinárních lékařů je spousta, ale skvělých lékařů pro lidskou populaci je málo. Navíc mě bavilo vždycky pomáhat ostatním. Proto jsem si řekla, že bych se mohla stát lékařkou.

(...) Teprve během studia na zdravotnickém lyceu jsem si uvědomila, jak těžké musí být dostat se na lékařskou fakultu. Stále to zvažuji. Je náročné se tam dostat, udržet se tam, dlouhých 6 let studovat a úspěšně fakultu dokončit. Dále je nutné vzít v úvahu i negativa profese. Nemusím každého zachránit, mohu něco zavinit i já. Je to obrovská zodpovědnost. Na druhou stranu je to podle mě krásná práce. To, že někomu zachráníte život a pomůžete mu. Z těchto důvodů, i kdybych se třeba na lékařskou fakultu nedostala, bych určitě chtěla v budoucnu pracovat ve zdravotnictví.

Autokemp Merkur Pasohlávky

ATC Merkur Pasohlávky je ideální místo pro letní rodinnou dovolenou, školní i sportovní pobyty. Uzavřený areál kempu se dvěma vodními lagunami se rozkládá na břehu horní Novomlýnské nádrže. Obě mají písčito-travnaté pláže a pozvolný vstup do vody, což je vhodné zejména pro rodiny s malými dětmi. Okolí kempu je protkáno cyklistickými stezkami a přímo z kempu je možné se napojit na turistické trasy, které nás dovedou až na Pavlovské vrchy, které příjemně dotvářejí okolní krajinu kempu.

Provozní doba: 1. 4. – 31. 10.

Ubytování: Chatky, apartmány nebo pokoje

Zábava: Diskotéka, koncerty, letní kino, animační programy, večerní organizovaný program

Služby: Úschovna kol, půjčovna kol a koloběžek, půjčovna sportovních potřeb, prodejna outdoor vybavení

Sportovní zázemí: Vodní sporty, tenis, volejbal, nohejbal, stolní tenis, petangue, trampolíny

Camping Olšina Lipno

Camping Olšina se nachází necelý kilometr od obce Černá v Pošumaví v Jižních Čechách a cca 15 km od města Český Krumlov, zapsaném na seznamu UNESCO. Samotný kemp leží přímo na břehu přehrady Lipno. Areál kempu disponuje rozlohou 4,5 ha a je uspořádaný do

teras a částečně je pokryt stromy. Kemp disponuje vlastní pláží a je obklopen krásnou šumavskou přírodou.

Provozní doba: 15. 4. – 20. 10.

Ubytování: Chatky, stany, karavany

Služby: Půjčovna kol a koloběžek, půjčovna sportovních potřeb

Sportovní zázemí: Vodní sporty, volejbal, nohejbal, fotbal, stolní tenis

Camp Paris

Camp Paris se nachází v překrásném prostředí CHKO Třeboňsko, v těsné blízkosti několika pískových jezer s čistou vodou. Je obklopen borovými lesy, které lákají k houbaření, desítkami kilometrů cyklostezek, převážně procházejícími nedotčenou přírodou jihočeského pohraničí (Novohradsko, červené blato, zaniklé vesnice Krabonoš, třeboňské rybníky a mnoho přírodních rezervací). V areálu 2 km od Campu protéká též vodáky velice vyhledávaná řeka Lužnice, na kterou se lze vydat přímo z kempu prostřednictvím naší půjčovny lodí a pár set metrů od Parisu překrásný kaňon podhůrské říčky a přírodní rezervace Dračice. V Campu Paris pravidelně vystupují kapely různých žánrů a konají se sportovní turnaje. Okolí je plné pstruhových i mimopstruhových revírů a soukromých rybníků. K Campu Paris náleží větší část Tuštské pískovny s upravenou pláží, hřištěm na beach volejbal, kioskem rychlého občerstvení a posezením přímo u vody.

Provozní doba: 1. 5. – 31. 9.

Ubytování: Chatky, stany, karavany, obytné přívěsy

Zábava: Koncerty

Služby: Úschovna kol, půjčovna kol a koloběžek, půjčovna sportovních potřeb

Sportovní zázemí: Vodní sporty, tenisové hřiště, volejbal, nohejbal, stolní tenis

Autokemp Wilsonka

Nachází se na březích Dalešické přehrady, 1 km jihovýchodně od obce Hartvíkovice, v okrese Třebíč. Je jediným kempem u této vodní nádrže, která vznikla v údolí řeky Jihlavy. Areál autokempu o rozloze 7 ha je obklopen smíšenými lesy. Dominantou nejbližšího okolí je Wilsonova skála, která poskytuje krásný výhled do údolí Dalešické přehrady. Wilsonka nabízí ubytovaným hostům a návštěvníkům bohatý program tvořený kulturními a sportovními akcemi jako např. volba Miss pláž, dětské dny, pravidelné hudební večery, sportovní turnaje atd.

Provozní doba: květen až září

Sportovní zázemí: víceúčelová hřiště, půjčovna lodí a šlapadel, minigolf a aquazorbing

Ubytování: chatky, maringotky, stany, karavany

DEJME STOPKU KAZŮM!

Ahoj všem ! :)

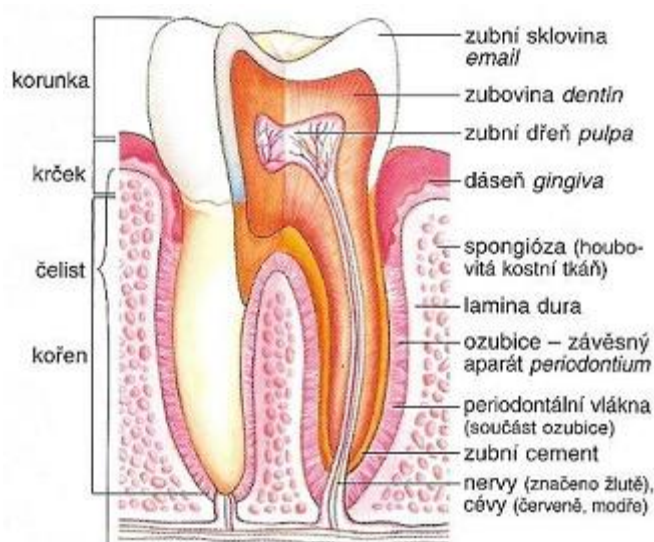
V tomto díle bychom se mohli podívat na to, jak dát stopku kazům jednou pro vždy, co říkáte? Řekneme si, co vlastně jsou kazy, jak vznikají a samozřejmě jaká by byla jejich léčba.

CO JE TO ZUBNÍ KAZ?

= narušení zubní skloviny, je to **infekční onemocnění**, které poškozuje tkáň zubu. Patří u nás bohužel o **nejčastější** onemocnění dutiny ústní :(

MALÁ ANATOMIE ZUBU :)

PŘÍČINY VZNIKU ZUBNÍHO KAZU?

- 1) Špatnou hygienou.
- 2) Nevhodým stravováním.
- 3) U malých dětí se může přenášet i polibky od rodičů.

Vzniká působením bakterií, které pokrývají povrch zubní skloviny = rozkládají sacharidy na organické kyseliny, které „odvápň“ zub, ten potom bolí a je velmi citlivý, ale také zubním plakem, za který si díky špatnému čištění můžeme samy. Nejčastěji zubní kaz vytváří tyto dvě bakterie **LACTOBACILLUS** anebo **STREPTOCOCCUS MUTANS**.

STÁDIA ZUBNÍHO KAZU

- 1) Počáteční stádium kazu většinou odstartuje křídovitá bílá skvrna na povrchu zubu.
- 2) Později se objeví dutina, vyplněná hnědavou hmotou.
- 3) Později se jeví kaz jako černá skvrna v zubu.
- 4) Ve chvíli, kdy kaz zasáhl zubní dutinu vyplněnou nervy, začne bolet.
- 5) V posledním stadiu už dojde k odvrtání zkažené části zubu a vyplnění dutiny plombou, kterou vyhotoví stomatolog.

ZUBNÍ VÝPLNĚ = PLOMBY

Nejčastější jsou právě tyto dvě – amalgámová a bílá plomba = kompozitivní.

PREVENCE?

Čištění minimálně **2x** denně rozhodně ne po každém jídle = mohlo by dojít k **odhalení zubních krčků!** Používat správný kartáček (Curaprox, TePe), používání správné pasty např. **Elmex**, **Mezizubní kartáčky** popřípadě dentální nitě a po vyčištění můžeme použít i ústní vodu.

Tak co myslíte? Není lepší si každý den najít dvě minuty na čištění zubů?

Takže to by bylo velice krátce o zubním kazu... Samozřejmě nezapomínejte na preventivní prohlídky u vašeho stomatologa a také u dentální hygienistky.

PS: připomínám, kdo by měl zájem o materiály na přijímací zkoušky na medicínu anebo nějaký dotaz napište na tento email: margarita14@seznam.cz

Mějte se krásně! Zatím vaše nadšená :)

Vakcíny patří mezi nejvýznamnější objevy medicíny. Za posledních pár století se podařilo úspěšně vymýtit a předcházet několika onemocnění. Přesto se zvyšuje počet odpůrců vakcinace. Narůstá strach a obavy z očkovacích látek, někteří rodiče se účastní bouřlivých diskuzí na sociálních sítích a za žádnou cenu by nesvolili k vakcinaci svých dětí. Tyto negativní postoje se ovšem často zakládají na mýtech, nepravdách a nevědeckých názorech. Vzhledem k tomu, že odmítnutí vakcinace neovlivňuje pouze dané jednotlivce, ale všechny v jejich okolí, považují za nezbytné šířit povědomí o této problematice.

Co je vůbec očkování?

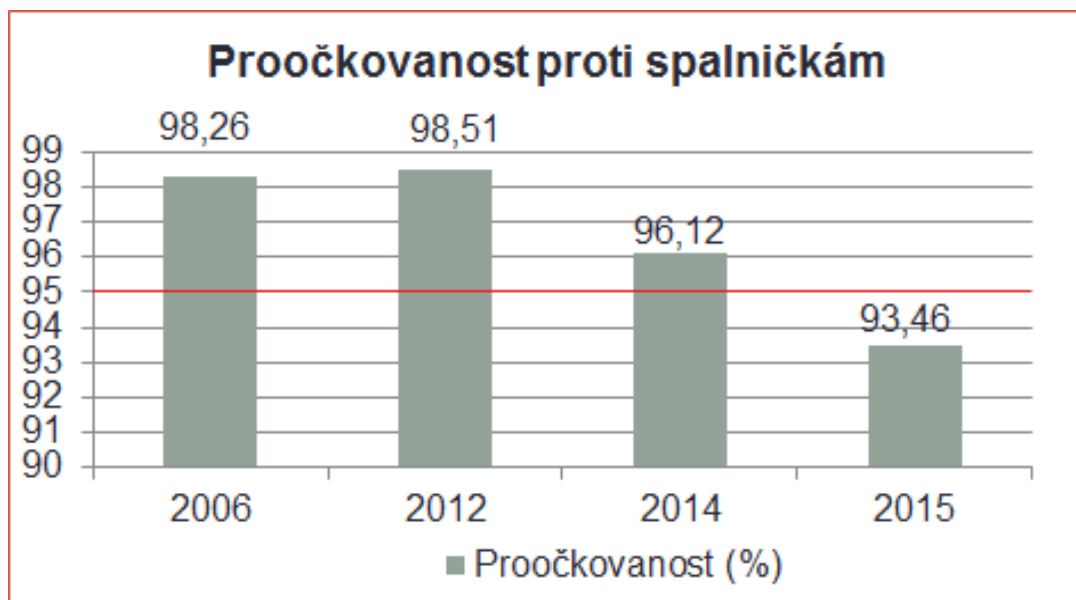
Je to lékařský zákrok, při němž je do organismu vpraven původce onemocnění tak, aby imunitní systém získal příslušné antigeny bez propuknutí infekce. Za tímto účelem se daní původci podávají již usmrceni, oslabeni nebo se využívá pouze některých jejich složek. Takto získaná imunita v případě, že se opět setká s neoslabeným původcem, jej dokáže rychle a účinně zlikvidovat. Někdy onemocnění ani neproběhne.

Na fotografii můžeme vidět dva chlapce, z nichž o jednom lze s jistotou prohlásit, že je nemocný. Faktem ovšem je, že oba byli nakaženi virem pravých neštovic. Stalo se tak během stejného období, oba jsou třináct let staří a mají podobnou stavbu těla. Rozdíl je v tom, že chlapec na pravé straně snímku byl očkovan. I po podstoupení vakcinace je tedy možné se nemocí nakazit, její průběh je ale za mnohem snesitelnějších podmínek a umožňuje tak efektivnější kompenzaci onemocnění.

Koho chrání?

Nejenže očkováním chráníme sami sebe, ale zásluhou plošného očkování jsou také kryti ti, jež nemohou očkování podstoupit ze zdravotních důvodů a jsou tak ohroženi onemocněními pro ně s fatálními komplikacemi. Bohužel vlivem rozvoje antivakcinačního hnutí úroveň proočkovanosti v USA a v Evropě klesá, což má momentálně za následek propuknutí epidemií spalniček, které měly být rokem 2020 zcela vymýcené.

Mohou se po očkování vyskytnout nežádoucí účinky?

Odpovědí je samozřejmě ano. U jakéhokoliv léčivého přípravku je určité riziko vzniku účinku, jenž je nepříznivý a nezamýšlený. Nežádoucí účinky očkování se pojí s reakcí organismu na očkovací látky, ty jsou ovšem nesrovnatelně menší než při prodělané nemoci samotné.

Mezi nejčastější nežádoucí účinky patří zvýšená tělesná teplota, zarudnutí a bolestivost v místě vpichu, neklid, podrážděnost, snížená chuť k jídlu a kožní vyrážka. Pravděpodobnost vzniku komplikací se zvyšuje, není-li očkovaná osoba v dobré zdravotní kondici.

Jaké jsou tedy nejznámější mýty?

V současnosti je velmi rozšířeno tvrzení, že očkování způsobuje autismus. Tento mýtus má základ ve studii britského lékaře Andrewa Wakefielda, který tvrdil, že vakcína proti spalničkám, příušnicím a zarděnkám je přímo spojená s propuknutím autismu u dětí. Přestože byl tento výrok nesčetněkrát vyvrácen a jeho studie byla označena za zmanipulovanou, stále se najdou lidé, jenž ji slepě věří.

Na snížené proočkovanosti proti spalničkám se pravděpodobně také podílí mýtus, že tato vakcína způsobuje mnohé jiné onemocnění. Jak již bylo zmíněno, původci vyskytující se ve vakcínách jsou jistým způsobem oslabeni, stále ovšem mohou vyvolat obdobnou vyrážku jako při onemocnění spalničkami. Vlivem očkování ale rozhodně nedochází k zánětům středního ucha či zápalu plic, jak je tomu u onemocnění vyvolaném přírodními původci.

Vojenská ležení přímo v areálu skanzenu ve Strážnici nám připomenula osudy jižní Moravy v období napoleonských válek. Celodenní akce pro rodiny s dětmi i milovníky historie. Na jednom místě jsme mohli najít tři armády a na chvíli nahlédnout do života našich předků i krásy lidových řemesel té doby. Vše doplnila folklorní vystoupení, ukázky práce záprahu koňských povozů, obsluhy děl a pěchotní pochodová cvičení. Celá akce vyvrcholila bitevní ukázkou napoleonských armád, do níž se zapojilo více než 100 vojáků, 20 koní a 7 děl.

Náš víkend ve Strážnici začal v pátek 3. 5. odpoledne, kdy jsme se vší výbavou a plní nadšení přijeli do dobového tábora ve Strážnickém zámeckém parku nedaleko skanzenu. Během prvních dvou hodin jsme byli v jednom kole. Stavěli jsme plátěné stany na přespání a taky velký přístřešek na šesti kůlech (tzv. rogallo), pod nímž můžeme sedět u stolu chráněni před deštěm.

V rámci naší snahy o dobovost po celou dobu akce jíme zásadně z dřevěných misek a dřevěnými lžicemi a pijeme z plechových hrnků.

Kromě koláčů k snídani a perkeltu k obědu, jimiž nás pohostili pořadatelé akce, jsme se celý víkend stravovali převážně chlebem s paštikou. Úroveň hygieny bývá na těchto akcích většinou na bodu mrazu, bez vlhčených ubrousků a desinfekce na ruce se nikam nehnu. Není tedy divu, že největší radost mi za celý víkend udělal pohled na čisté a udržované toalety.

i diváci postupně přesunuli

V sobotu 4. 5. začal v 10 hodin dopoledne program ve skanzenu nástupem vojáků a ukázkou palby z mušket i děl. Následovaly tři hodinové prezentace výcviku každé ze tří armád v pořadí Rakousko, Rusko, Francie. Po prezentaci se vojáci ke skanzenským

vinohradům, kde ve 14 hodin vypukla intenzivní bitevní ukázka. Ta vyprávěla příběh jedné z vesničanek podle dochovaného deníku a celá byla z velké části zaměřena právě i na civilní obyvatelstvo. Večer jsme strávili

obvyklým posedáváním pod rogalem v přítomnosti našich polských přátel, popíjením vína a mluvením o všem možném. Noc nebyla zdaleka tak veselá. Celou dobu prudce pršelo a i přes mnoho vrstev dek a oblečení a usilovné snahy mého přítele mi byla taková zima, že jsem spala stěží pár hodin. Nepřeháním, když říkám, že jsem tam zažila nejhorší noc ve svém životě. Ale budme pozitivní. Byla to zkušenost a příště na ni budu připravená.

V neděli jsme vstali se značně chmurnou náladou. I přes vytrvalý déšť jsme byli nuceni

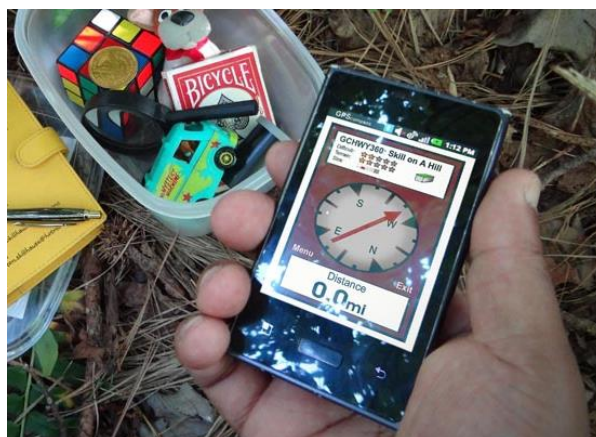
sbalit stany a vybavení a vrátit se domů. Do rodných Lovčiček jsme s přítelem dorazili kolem poledne. Ještě nikdy jsem tak ráda neviděla svoji postel. Může to znít zvláště, ale přes všechny hrůzy, které jsem tento víkend zažila, se už teď těším na další akci.

Geocaching (čti „geokešing“) je hra na pomezí sportu a turistiky, při které se hledají ukryté schránky pomocí zeměpisných souřadnic. Skrytá schránka neboli poklad se nazývá **cache** (čti „keš“ nebo „keška“).

Jednou ze základních myšlenek geocachingu je umísťování keší na zajímavá místa. Jejich úkolem je přivést kačery do tajemných zákoutí, ať už v České republice nebo i po celém světě. V popisu keše neboli listingu bývá vysvětleno, čím je místo zajímavé a proč právě zde byla tato keška založena. Často jsou keše ukrývány na velmi frekventovaných místech, kde i jejich nalezení může být velkou zábavou.

Zjednodušeně řečeno se jedná o hru, ve které někdo někam schová krabičku, do níž vloží logbook, tužku, případně další předměty. Poté publikuje informace o poloze této keše, aby ji další kačeři mohli nalézt.

K geocachingu mne přivedl kamarád, před pár lety přišel právě s nabídkou tohoto „sportu“, zpočátku jsem nejevil příliš nadšení a realizaci spíše odkládal. Ale tak jako jinému, i tomuto sportu se velice rychle propadá, zvláště pak pro možnost se aktivně účastnit organizace hry vytvářením keší, občas se totiž člověk dostane na opravdu zajímavé místo, kde ještě cache není a bylo by škoda ji neumístit, lovení cachí se mi po čase dostalo pod kůži natolik, že ať již jdu po městě kamkoliv nevynechám kontrolu, zdali se po cestě aspoň jedna nenachází.

You dream we run, neboli Běžíme za vaše sny. Je to 24 hodinový štafetový běh. Letos se pořádá již 7. ročník v Blansku. Přihlášeno bylo přes 100 týmů, 4 000 běžců, nespočet uběhnutých kol a 11 splněných snů. YDWR pomáhá našim postiženým kamarádům. Snažíme se jim splnit jejich sny. Ať už je to sen, který pomůže k léčbě, zlepší kvalitu života, udělá radost a nebo jim pomůžou vrátit se zpět do plnohodnotného života. Na téhle akci jsem byla po čtvrté, z toho jsem po třetí byla dobrovolníkem, který pomáhá pořadatelům.

Běh začíná vždy v pátek v 16 hodin a končí v sobotu v 16 hodin. Během těchto 24 hodin probíhá bohatý doprovodný program. Vystupují známé osobnosti jako např. Láďa Křížek, Reago, The Backwards a další.

Cílem této akce je splnit co nejvíce snů. To lze udělat zakoupením trička, kšiltovky, náramku, kelímku a jiných věcí s logem You Dream We Run. Ale především se klade důraz na co nejvíce uběhnutých koleček. Za jedno uběhnuté kolečko jsou 2 Kč. Každý tým má svůj kolík, který se snaží udržet neustále v pohybu. Záleží na každém týmu, jakou strategii si zvolí. Jestli budou běhat po kolečku a střídát se, běhat určitou dobu a nebo zda zvolí, za mě nejlepší variantu, rozmístění běžců po čtvrtinách kruhu.

Tentokrát jsem se starala ve VIP stánku o účinkující. Bylo to super. Nikdy by mě nenapadlo, že si potykám např. s Láďou Křížkem. Bavilo mě obskakovat známé osobnosti a dělat jim radost tím, že donesu jídlo a pití. Večer mě však čekal běh. Byla jsem v týmu, který běžel za jednoho super kluka, kterému jsme také splnili sen. To mě velmi zahřálo u srdíčka, když jsem si uvědomila, že jsem mu pomohla i já a to jen tím, že jsem šla v noci uběhnout pár koleček.

Bylo to velmi náročné pro nás všechny. Ale zvládli jsme to. Běžci se velmi snažili a do posledních sil, kterých už moc nebylo, běhaly do posledních vteřin. Poté, co doběhli se začali rozdávat sny. Bylo to velmi emotivní. Když vidíte štěstí v těch jejich očích, úsměv na rtech, a jak je to vzalo, tak se málokdo udrží. S pár holkama jsme hodně brečely. Zasáhlo nás to opravdu moc a přímo u srdce.

Už od mého dětství, jsem se snažil asistovat při každém menším poranění, co se stalo dětem ve školce a snažil jsem se je sám ošetřovat. Později, v průběhu základní školy jsem se začal více zajímat o anatomii. Proto nebylo od věci, když jsem si jednu z přijímacích přihlášek na střední školu zadal na Střední zdravotnickou školu na Jaselské ulici v Brně.

Myslel jsem si, že když jsem zvládl přijímací zkoušky, tak mám vyhráno. A také jsem doufal, jak se osamostatním, odpoutám od rodičů a budu si připadat dospěle. První dny na střední škole jsem se utvrdil v tom, že studenti vyšších ročníků na prváky koukají skrz prsty a berou je jako méněcenné. Ale byl jsem překvapen, jak se k nám postavili. Na základní škole nás strašili, jak nám nikdo nebude pomáhat, jak máme být samostatní, ale opak byl pravdou. Sice se musíme chovat samostatně, ale učitelé nám stále podávají pomocnou ruku a snaží se nás připravit na život dospělých. Naše třídní, paní učitelka Pazourková, toho byla přesný příklad, snažila se nám pomoci už od prvních problémů v matematice v prvních ročnících, až po odlehčení stresu při maturitách ve čtvrtém ročníku.

Tak proč studenti nemají rádi učitele? Myslím si, že mnozí studenti viní učitele ze svých špatných známek, nebo vyrušují při hodinách a dostane se jim potrestání, jako jsou nečekané písemky, vyvolání k tabuli apod. Kvůli tomu studenti v učitelích vidí nepřátele nebo osoby, které jim chtějí škodit. Ale neuvědomujeme si, že za špatné známky si můžeme sami svou neznalostí.

V průběhu dalších ročníků jsem zažil nespočet zážitků se svou třídou. Nenápadně to začalo jednodenním lyžákem, kde jela sice jen část naší třídy, ale přesto jsem se s nimi spjal, jako bych je znal roky. Následovaly několikadenní výlety, kde jsme se každý večer bavili jako rodina, zpívali a koupali se v bazénu v půlnočních hodinách. Samozřejmě jsme za ty čtyři roky měli i pár neshod a hádek, ale všechno se po pár dnech zase udobřilo.

Celkově bych tyto čtyři roky zhodnotil jako životní zkušenost, zkoušku a vytvoření přátelství, které nás budou doprovázet až do konce života.

Dne 14. 5. 2019 jsme se zúčastnili akce Den sportu pořádanou VUT. Do této akce se zapojily dva tříčlenné týmy ze třetích ročníků naší školy. V rámci tohoto dne jsme dozороvali na běžeckém závodu a vyučovali první pomoc pro laickou veřejnost. Výuky, zaměřenou na kardiopulmonární resuscitaci, se zúčastnilo okolo dvaceti osob a to nejen z řad studentů. Všichni účastníci měli možnost vyzkoušet své teoretické znalosti i prakticky na resuscitačním тренаžéru. Celá akce se obešla bez zranění a jsme rádi, že jsme mohli předat část svých znalostí dále.

Od mala jsem byla vedená ke sportu. Sport mám ráda a baví mě jak atletické disciplíny, tak týmové hry. Vyzkoušela jsem všechny možné sporty, například plavání, tenis, tancování a z atletických disciplín zase skok vysoký, skok daleký a běh na 60 m. Většinou jsem měla dost dobré umístění, jelikož jsem na základní škole navštěvovala sportovní třídu, chodila jsem na závody všech možných sportů docela často, také naše škola měla většinou velmi dobré umístění. Byli jsme například na republikovém finále, kde jsme se sice neumístili úplně nejlépe, ale jak se říká, hlavně že jsme se zúčastnili, no ne?

Ze všech sportů mě nejvíc bavil volejbal, který jsem hrála skoro pět let. Většina mých spoluhráček chodila se mnou zároveň i do třídy, takže jsme často utvořily tým ve třídě a hrávaly jsme volejbal i za školu.

Volejbal patří k nejrozšířenějším sportovním hrám na světě, roku 1998 přesáhl počet registrovaných hráčů jednu miliardu. Je to hra s minimálními nároky na vybavení. Je přístupný jak mužům, tak ženám, mládeži i dětem. To je základem pro takové velké rozšíření této hry po celém světě, ať již v podobě rekreační, výkonnostní či vrcholové. Podobně jako tomu je u ostatních sportovních odvětví, i volejbalová hra se vyvíjí, a proto současný volejbal je sportem, který se svým pojetím a úpravou pravidel zásadněliší od hry v období, v němž tato hra našlapočetky svého vzniku.

Na obdelníkovém hřišti, které je rozděleno sítí na dva čtverce o rozměrech 9x9 m, stojí dvě družstva. Každé družstvo má 6 hráčů na hřišti a může mít až dalších 6 hráčů na střídání. V jednom setu lze uskutečnit maximálně šest střídání, což se netýká tzv. libera, které může vyměnit hráče zadní řady kolikrát chce a neníto započítáno do střídání.

Specializace hráčů:

Nahrávač – hlavní organizátor útočných akcí družstva, zpravidla nahrává druhý míč po přihrávce.

Smečař – útočí obvykle ze zóny 4 (hlavní kůl), je odpovědný za přihrávku soupeřova servisu.

Blokař – většinou nejvyšší hráč družstva, specialista na obranu na síti (blok), bývá zapojen do rychlého útoku středem sítě.

Diagonální hráč – dříve pod názvem univerzální hráč. V současném vrcholovém volejbalu je hlavní útočnou silou družstva, kromě útočných akcí na síti bývá zapojován i do útoku ze zadní části hřiště (zóna 1).

Libero – specialista na přihrávku soupeřova servisu a hru v poli, účastní se hry pouze v zadních zónách, kde nahrazuje blokaře a je barevně odlišen od ostatních spoluhráčů.

Existují různé verze přispůsobené různým vnějším podmínkám tak, aby jejich rozmanitost umožnila část každému. Účelem hry je poslat míč přes síť na zem do pole soupeře a zabránit soupeřovské o totéž. Družstvo má právo na tři odbití (a to i po doteku bloku), aby vrátilo míč k soupeři.

Míč je uveden do hry podáním – je udeřen podávajícím hráčem přes síť k soupeři. Rozehra pokračuje tak dlouho, dokud se míč nedotkne hřiště, není „aut“ nebo se družstvu nepodaří jej vrátit na soupeřovo hřiště povoleným způsobem. Když přijímající družstvo vyhraje rozehru, získá bod, právo podávat a hráči tohoto družstva postoupí o jedno postavení ve směru pohybu hodinových ručiček.

Povrch musí být plochý, vodorovný a jednotlý. Nesmí pro hráče představovat jakékoliv nebezpečí zranění. Je zakázáno hrát na kluzkých nebo hrubých površích. Nejnižší teplota v hale nesmí klesnout pod 10 °C. Ve všech světových a oficiálních soutěžích by neměla být maximální teplota vyšší než 25 °C a minimální nižší než 16 °C.

Všechny míče použité v utkání musí být jednotné, týká se to jejich obvodu, váhy, tlaku, typu, barvy apod. Míč musí být kulatý s povrchovou vrstvou zhotovenou z měkké kůže nebo syntetické kůže a uvnitř s duší z gumy nebo jiného podobného materiálu. Jeho barva může být jednotně světlá nebo kombinací barev.

Výstroj hráče se skládá z dresu, trenýrek, ponožek a sportovní obuvi (popřípadě chráničů na kolena). Barva a provedení dresu, trenýrek a ponožek celého družstva musí být jednotná (vyjimku má libero). Úbory musí být čisté. Obuv musí být lehká a pružná s gumou nebo kompozitní podrážkou bez podpatků. Dresy hráčů musí být číslovány od jedné do dvaceti. Momentálně volejbal už nehrají, ale moc mě bavil a vždy si ho ráda znovu zahraji.

Halliwickova metoda plavání je metoda primárně určena pro plaveckou výuku osob s postižením. Využití metody je však mnohem širší. Souhrnně lze říci, že ji můžeme využívat všude tam, kde se objeví problém s pobytem či pohybem ve vodě. Jde tedy např. o anxiózní pocity (stavy úzkosti) z vodního prostředí, pro prvotní seznámení s vodou a jejími specifiky, při plavání seniorů, v rehabilitačních zařízeních apod.

Při aplikaci Halliwickovy metody plavání je třeba pracovat v souladu s následujícími principy. Ty vycházejí především ze základních prvků filosofie metody.

Princip „one – to – one“

Při aplikaci Halliwickova konceptu pracuje s každým plavcem jeden instruktor. Především v počáteční fázi je pro plavce nezbytný pocit jistoty. Nadnášecí plavecké pomůcky udrží sice plavce na hladině, dojde-li však např. k vyklouznutí z plovacího nafukovacího kola, nebude tato pomůcka nic platná. Navíc takové pomůcky poskytují standardní, stále stejnou pomoc bez ohledu na úroveň plaveckých dovedností a individuálních potřeb plavce. Spolupráce s asistentem umožňuje citlivě regulovat pomoc a poskytovat ji pouze v takové míře, která je nezbytně nutná a adekvátní.

Princip „face – to – face“

Pokud to postižení plavce a charakter prováděné činnosti umožňuje, snaží se asistent o neustálý vizuální kontakt. Tím dochází k prohlubování a upevňování vztahu plavec – asistent, asistent může lépe působit na plavcovu psychiku a po určité praxi a získání nezbytných zkušeností dokáže také vyčíst řadu informací z plavcova pohledu. Pohledem do očí navíc asistent odpoutává plavcovu pozornost od vodní plochy a jiných objektů, které by mohly v dané situaci a u konkrétního plavce působit rušivě či navozovat anxiózní pocity. Bez nadnášecích pomůcek Již dříve jsme uvedli důvody, proč považujeme za vhodnější pomoc asistenta spíše než oporu plovacích pomůcek, jako jsou desky, „rukávky“, plovací kruh apod. Proto jen stručně zopakujeme základní body: větší bezpečnost, větší důvěra plavce v aktivní pomoc a záchranu (oproti pasivní opoře plovací pomůcky), budování vztahu plavec – asistent a důvěry plavce v asistenta, citlivě dávkovaná pomoc, poskytnutí adekvátní pomoci vzhledem k plaveckým schopnostem plavce, možnost individuálních úprav činností prováděných ve skupině (opět v závislosti na schopnostech plavce).

Co je vlastně Halliwickova metoda plavání? Úsudků je mnoho, avšak podle mého názoru to není jen jeden z povinných předmětů na zdravotnických školách, ale také nám prospěšná věc jak po vzdělávací stránce tak i v osobním životě. Na základní škole jsem absolvovala klasické hodiny plavání, s touto metodou jsem se setkala právě na naší zdravotnické škole.

Mohu říci že hodiny strávené touto činností jsou pro mě velkým přínosem. Nikdy jsem si živě nedokázala představit spolupráci s handicapovaným ve vodě, vždy to pro mě byla představa s různými komplikacemi a tak dále. Ovšem opak je pravdou, velkým obohacením našich hodin je spolupráce mezi kolektivem (námi) , který simuluje různá postižení. Hodina a dané činnosti jsou vždy přizpůsobené danému znevýhodnění. Ikdyž všichni patříme mezi intaktní jedince a práce v našem kolektivu není zas až tak náročná, každý za sebe, ale i také za náš všechny cítíme velkou zodpovědnost a činnosti provádíme stou největší opatrností a empatií. Jsem ráda, že můžu mít šanci absolvovat Halliwickovu metodu plavání, a poté také moje zkušenosti úspěšně uplatnit i v praxi.

Autor: Anna Vlková (2S)

Dne 29. 4. 2019 jsme my, žáci 2.S, vyrazili do domova seniorů, abychom klientům udělali krásné odpoledne. Připravili jsme si pět stanovišť, kde měli senioři plnit úkoly. Na stanovišti jako bylo třeba: zapamatování předmětů, poznávání kytiček a zvířat, hádání koření podle vůně a jiné, dostali klienti razítko na svou kartičku. Jakmile měli všechny razítka, dostali diplom. Potom sestřičky rozdávali špekáčky, takže se senioři po náročných stanovištích aspoň trochu posilnili. A tím náš program skončil. Moc jsme si to užili a doufáme, že senioři také. Vypadali, že mají radost a to nás moc potěšilo. Těšíme se na další takovou akci.

Dne 30. 4. jsme za doprovodu paní učitelky Mrkosové a dalších učitelů, jako žáci tříd 2.L a 3.L, navštívili městský parlament dětí a mládeže v Brně.

Ve větší zasedací místnosti se nám představilo pět kandidátů, kteří letos kandidují do Evropského parlamentu. Byl to Andrej Bóna, Petr Fischer, Olga Sehnalová, Petr Štěpánek a Michael Pascal Večeř.

Paní moderátorka kladla otázky a kandidáti na ně jednotlivě odpovídali. Padly tam otázky jako největší problémy Evropské unie, jaká je role České republiky v europarlamentu, jak jsme v europarlamentu jako Česká republika aktivní, co si kandidáti myslí o Brexitu a také, co by jako výherci voleb prosazovali, a co by bylo jejich hlavním tématem k řešení.

Na závěr i během diskuze mohli žáci kandidátům klást různé otázky. Tato akce byla velmi zajímavá, objasnila nám téma eurovoleb, seznámila nás s kandidáty a u některých probudila chuť jít volit.

Ve dnech 15.–16. 4. 2019 jsem se zúčastnil odborné konference v Bělehradě "Kariérové poradenství ve škole jako týmová práce" pořádané Centrem Euroguidance v ČR ve spolupráci s Euroguidance v Srbsku. Za Českou republiku bylo vybráno 10 zástupců z řad pedagogů základních a středních škol. Získali jsme informace o novém přístupu ke školnímu kariérovému poradenství v Srbsku, které je založené na týmové práci a koordinaci poradenství na úrovni školy. Cílem konference byla vzájemná výměna zkušeností mezi účastníky obou zemí, sdílení metod kariérového poradenství ve škole a plánování mezinárodní spolupráce. Jsem rád, že jsem mohl naši školu na této konferenci reprezentovat.

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám představili Mgr. Martinu Cahovou ☺.

Tramvajová trať do Líšně projde rekonstrukcí

Dopravní podnik města Brna (DPMB) chystá na léto další velkou rekonstrukci tramvajové tratě. Za 112 milionů korun zmodernizuje úsek trati do Líšně, a to v úseku od odbočky Ostravská po zastávku Novolíšeňská. Modernizací projde i samotná rozdvojka v Ostravské.

Stavba, kterou podle registru smluv provede společnost FIRESTA-Fišer, rekonstrukce, stavby, je naplánována na prázdninové měsíce. Během nich bude tramvajová linka číslo 8 odkloněna do Juliánova v intervalovém prokladu s linkou 12. Linka číslo 10 bude ukončena úvratově v zastávce Krásného.

„Stavební úpravy je potřebné provést s ohledem na nevyhovující technický stav trati, která je v plném provozu od doby výstavby sídliště Líšeň,“ uvedla mluvčí DPMB Hana Tomašítková. Stavba zahrnuje mimo jiné výměnu kolejového svršku v celkové délce 2584 metrů. Kvůli snížení hluchosti budou kolejnice ve vybraných místech opatřeny bokovnicemi, což jsou pryžové absorbéry. Úpravami projdou i všechny čtyři zastávky na úseku: Bělohorská, Bílá hora, Líšeňská a Novolíšeňská. Všechna nástupiště s výjimkou zastávky Bílá hora směrem na centrum, kde je podchod, budou bezbariérově přístupné.

V rámci navazujícího projektu Odboční uzel Ostravská tramvajových linek 8 a 10 dojde k výměně výhybek za rychlostní. Rozsáhlou rekonstrukcí prošla nedávno v Brně i trať na Kraví horu.

Dopravní opatření:

- Tramvajová linka 8 bude odkloněna do Juliánova v intervalovém prokladu s linkou 12.
- Tramvajová linka 10 bude ukončena úvratově v zastávce Krásného.
- Náhradní dopravu do Líšně zajistí posílené autobusové linky 55 a 78, které obsluhují přestupní zastávku Dělnický dům.

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Narodila jsem se ve Zlíně, ale už víc než 15 let žiji v Brně.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Na škole působím tři roky, předtím jsem pracovala ve FN Bohunice a v soukromém ZZ.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Mám vystudovanou SZŠ tenkrát ještě v Gottwaldově (nyní Zlín), obor všeobecná sestra, dále dentální hygienu, bakalářské studium, obor všeobecná sestra na Fakultě humanitních studií ve Zlíně a nyní studuji na lékařské fakultě v Ostravě navazující magisterské studium, specializace ve zdravotnictví obor Geriatrie. Letos v červnu mě čekají státní závěrečné zkoušky.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Učím OSN a OSE, také jsem učila PRP a OVČ. Jsem třídní učitelka pomaturitního dvouletého studia třídy 2Vb.

Co máte na naší škole ráda?

Líbí se mi práce s mladými lidmi a možnost předávat zkušenosti, především ty praktické. Mám ráda interakci ve výuce a možnosti vzdělávání, které naše škola umožňuje a líbí se mi, že se mají možnost projevit se nadané, ale i ty méně nadané děti. Některé ve studiu a soutěžích, jiné třeba v možnosti se realizovat, například v sociální oblasti a pomáhat tam, kde jsou potřeba.

Co byste na škole naopak změnila?

Kdybych mohla něco ve škole změnit, bylo by to ranní vstávání. Skvělé by bylo, kdyby nejen žáci mohli výuku začínat například v 9 ráno, ale je to jen zbožné přání 😊 Nemám ráda brzká rána, hlavně ta před 5 hodinou ranní.

Vzpomenete i jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Nikdy jsem nebyla excelentní student. Zároveň jsem si nikdy neuměla představit, že bych studovala obor mimo zdravotnictví a sociální oblast. Škola mě bavila a považuji se za žáka s lepším průměrem. Sníženou známku z chování jsem nikdy neměla. Maminka byla učitelka a určitě by nic takového nikdy nedopustila 😊

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Tělesné tresty? 😊 Nejsou v jednání ve vládě? 😊 Née, nejsem pro tělesné tresty. Prozatím vždycky jsem se se studenty domluvila po dobrém.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

V komunikaci s rodiči nemám žádné potíže.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Nejlepší učitel byla praxe, nikdy se osobní praxe nedá nahradit pouhou teorií, ale teorie je nezbytná ke zvládnutí praxe. Myslím, že i pro žáky je lepší, když může učitel předávat praktické zkušenosti.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štví na této profesi?

Baví mě rozmanitost práce, a především díky praxi poznávat nové oddělení, pracovní postupy a lidi, které bych jako sestra v praxi neměla možnost poznat.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Nejvíce se mi líbí akce sociální činnosti, jsou smysluplné a často dělají radost jiným lidem a pomáhají, například dobročinný bazárek.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Oblíbených žáků je spousta a většinou to žáci vědí. Stopu ve mně zanechala současná 4.S, 3.B, jsou tam studenti, které ráda učím i vidím. Oblíbená třída je 2Vb. Žáci jsou sice „dospěláci“ a dobře se mi s nimi komunikuje. Nyní jsme v přípravách na maturitní zkoušky a já jim moc fandím, aby maturitu zvládli co nejlépe, protože oni už v nemocnicích pracují a budou velkou posilou našemu zdravotnictví.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Ráda spolupracuji s Mgr. Hanušovou, je mi velmi blízká, ale nemohu opomenout Mgr. Soldánovou, Mgr. Otavu a Mgr. Cahovou, která mi pomáhá po celou dobu, co jsem ve škole a za to jí patří velké díky.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

Učitelkou? 😊 rozhodně neéé, ale jablko nepadá daleko od stromu a postupem času se mi tato myšlenka zalíbila, tak jsem tady. Pocházím s učitelsko-zdravotnické rodiny, takže jsem vlastně nikoho nezklamala 😊

Máte nějaký životní vzor?

Životní vzor byl můj tatínek, který dnes již není mezi námi. Byl chytrý, velmi vzdělaný a nesmírně pracovitý a milující otec.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

Není čas ztrácet čas. 😊

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Poslouchám nejvíc český a slovenský pop, ale interpreti jako Andrea Bocelli nejsou úplně marní 😊 Se zahraničních interpretů se mi líbí Ed Sheeran a Lady Gaga a spousta dalších.

Jaké čtete knihy?

V poslední době mám pocit, že kromě odborné literatury nemám čas číst cokoliv jiného. Ale když si mohu vybrat, jedná se především o ezoterickou literaturu a knihy s psychologickou tematikou. Jsem čarodějnice 😊 😊 😊 bez koštěte 😊

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Cvičím jógu a upřednostňuji turistiku, ale moc sportovní typ nejsem. Ráda navštěvuji divadlo a ve volném čase se věnuji především své milované rodině. To má smysl.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Jídla mám ráda spíše zdravá, ale vegan ze mě asi nebude. Preferuji hodně ovoce a zeleniny. Klidně si dám s chutí i řízek a nejoblíbenější jídlo jsou hovězí žebra, které připravuje manžel 😊 nemusím vařit. A co nemusím jsou mořské plody.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Slunce, voda, les, příroda, lenošení, spánek a nikdy nekončící „pártytime“ 😊

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Nejbližší plán je dostudovat a v horizontu 2 až 10 let cestovat a poznávat svět s lidmi, kteří jsou mému srdci blízcí. Především s rodinou a přáteli.

A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Vtipnou moc ne, ale mám pár trapných 😊, ale psst pro popis těchto historek by jejich aktéři nejspíš neměli pochopení.

Autor: Jakub Kříž (3L)

Zdravím vás milí čtenáři. Vítám vás u rozhovoru se žákem. Dnes jsem si pro svůj rozhovor vybral žákyni třídy 2.A Sabinu Vytopilovou, která nám něco o sobě řekla.

„Odkud pocházíš?“

Z Brna.

Do jaké třídy chodíš? A kam si chodila na základní školu?

Chodím do 2.A. A na základní školu jsem chodila na Blažkovu na Lesné.

„Proč ses rozhodla jít na naši školu? Jakou jsi měla představu o oboru, který studuješ, když jsi šla sem studovat?“

Nevěděla jsem do poslední chvíle, na jakou střední školu si mám podat přihlášku, zdravotnictví mě zajímalo, ale pořád jsem si nebyla jistá, potom už mě k tomu hodně dovedla babička, protože to je lékařka, a chtěla abych i já dělala ve zdravotnictví.

„Co máš na naší škole ráda a co naopak ne?“

Mám tam ráda svoje spolužáky, a některé učitelé. Někdy mě vadí, ale přístup k žákům od určitých učitelů.

„Jaký předmět máš nejraději a jaký naopak nemusíš?“

Nejvíc mě baví asi ošetrovatelství a tělocvik, naopak moc nemusím jazyky, třeba němčinu.

„Máš nějaké oblíbené učitele?“

Ano, pár svých nejoblíbenějších mám.

„Co bys na škole naopak změnila?“

Na naší škole bych asi neměnila nic.

„V současné době již chodíš na praxi do nemocnice. Kde jste na praxi, a co je náplní tvojí práce?“

Tenhle rok máme pracoviště u svaté Anny na interně, v Bohunicích na spinální jednotce a v nemocnici Milosrdných bratří na LDN. Chci aby můj pacient byl s mou péčí o něj co nejvíce spokojený, a abych mu pomohla k jeho uzdravení, snažím se je ho i rozveselit, pokud to jde.

„Máš nějakou zajímavou historku z praxí?“

Možná nějakou mám, ale zrovna si na žádnou, nemůžu vzpomenout. Každé praxe jsou vždy něčím zajímavé.

„Jaký jsi podle tebe student? Mělas někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?“

Ano, důtku jsem měla i na střední i na základní škole. V hodinách jsem hodně energická a občas vyrušuji. Někdy nedokážu celou hodinu jenom sedět a mlčet. Takže se nedivím, že už mě párkrát můj třídní učitel udělil důtku, nebo napomenutí. Sníženou známku z chování jsem naštěstí nikdy neměla.

„Kdo nebo co v životě byl tvůj nejlepší učitel? Čím se ti vryl do paměti?“

Nemůžu asi vybrat nejlepšího učitele, každý je jiný. Ale ráda vzpomínám na svou třídní učitelku na základní škole nebo na svého matikáře ze základní školy. Na Jaselské mám, ale taky svoje oblíbené.

„Máš nějaký životní vzor a životní motto?“

Vzor asi nemám. Motto: *„Kdykoliv se rozhodnu pro něco srdcem, většinou to je správné rozhodnutí.“*

„Chodíš na brigády? Jakou nejzajímavější absolvovalas?“

Ano, moje brigáda je ve VIP na hokeji, na Kometě, kde dělám hostesku. Tuhle brigádu mám moc ráda, a taky je nejlepší ze všech, kterou jsem absolvovala.

„Co přesně je náplní hostesky ve VIP sektoru Komety?“

Zajistit, aby hosté ve VIP byli spokojení, tzn. aby jim nic nechybělo, aby měli dostatek jídla a pití, a být k nim vstřícná a ochotná.

„Jaké sleduješ filmy a seriály?“

Filmy mám nejradši české, především komedie. Ráda se někdy podívám i na horor. Seriály sleduju jak české, tak i zahraniční.

„Jakou hudbu nejraději posloucháš? Jaký je tvůj oblíbený interpret?“

Nemám svého nejoblíbenějšího interpreta. Poslouchám skoro všechno, která písnička se mi zrovna líbí, tak si ji stáhnou do mobilu.

„Čteš knihy? Jestli ano, tak jaké?“

Knihy se přiznám že skoro nečtu. Ale vím, že budu muset začít, protože za dva roky už maturuji.

„Co děláš ve svém volném čase? Jaké máš koníčky? Provozuješ nějaký sport?“

Dřív jsem tancovala, skoro 13 let, ale s tím se nedávno přestala. Hraji čtvrtým rokem divadlo, a to mě moc baví. Chodím do posilovny, a na brigádu. Pak trávím strašně moc času se svými kamarády.

Opravdu divadlo? Přibliž nám, jak ses dostala na prkna, která znamenají svět? Kde hraješ?

Už od mala jsem chtěla být herečka, tak jsem začala navštěvovat dramatický kroužek na základní umělecké škole Ježkova. A hraji v malých divadlech v Brně.

„Přibliž nám svůj běžný všední den?“

Ránu vstanu, jdu do školy, a po škole to mám každý den jinak. Hodně se mi to mění. Někdy jedu hned domů, někdy hnedka za svými kamarády, někdy do posilovny. Mám každý den opravdu jiný.

„Jaké je tvoje nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nesnášíš?“

Mám hrozně ráda vietnamskou a indickou kuchyni. Asi není žádné jídlo, které bych vyloženě nesnášela, ale nemusím třeba moc luštěnin, nebo tepelně zpracované ovoce a zeleninu.

„Jaké máš plány do budoucna? Čím by ses chtěla živit? Plánuješ jít na vysokou školu? Případně jakou?“

Určitě chci po maturitě ještě studovat. Ale zatím jsem pořádně nepřemýšlela, kam a na jakou školu.

„A máme tady poslední otázku. Máš nějakou zajímavou nebo vtipnou historku ze základní nebo střední školy?“

Mám historek a vzpomínek strašně moc, protože jak na základní škole jsem měla, tak na střední mám, úžasný kolektiv. Ze základní školy mám asi nejradši školní výlety. A na střední škole jsem si moc užila lyžák.

Já moc Sabči děkuji za to, že si udělala čas na můj rozhovor. Mně nezbyvá nic jiného, než se s Vámi rozloučit a popřát vám krásné prázdniny a budu se těšit zase v září u dalšího čísla.

program na měsíc

06/2019

Před prázdninami do Polárky!

DEN DĚTÍ S POLÁRKOU

01	so	DEN DĚTÍ Alenka za zrcadlem věk 5+	10.30
		DEN DĚTÍ Tančírna věk 2+ BJÖRNSONŮV SAD	15.30
		DEN DĚTÍ Polaris BJÖRNSONŮV SAD, KONCERT	18.00
04	út	Siddhártha věk 9+	17.30
07	st	Naše třída věk 15+	19.00
08	čt	František z kaštanu, Anežka ze slunečnic věk 3+ MALÁ SCÉNA	10.30
15	so	Ve jménu republiky věk 13+ PREMIÉRA	17.30
18	út	Ve jménu republiky věk 13+	17.30
20	čt	Škola Malého stromu věk 5+ MALÁ SCÉNA	17.30
22	so	Jak děti zachránily motýly věk 3+ MALÁ SCÉNA	10.30
		Polaris na zakončení sezóny MORAVSKÉ NÁMĚSTÍ, KONCERT	
25	út	Co šeptají stromy? věk 0+ MALÁ SCÉNA	9.30 a 11.00
26	st	Co šeptají stromy? věk 0+ MALÁ SCÉNA	9.30 a 11.00
27	čt	Co šeptají stromy? věk 0+ MALÁ SCÉNA	9.30 a 11.00

→ V dopoledních hodinách hrajeme pro školy a školky.

Celý program najdete na našem webu. Změna programu vyhrazena.

Divadlo pro děti a mládež; Tučkova 34, Brno
www.divadlopolarka.cz, rezervace vstupenek +420 770 142 638

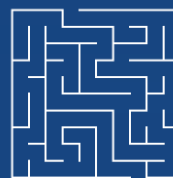
Tajemný předmět

Autor: Redakce

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

Obr. č. 1 – ulice Česká

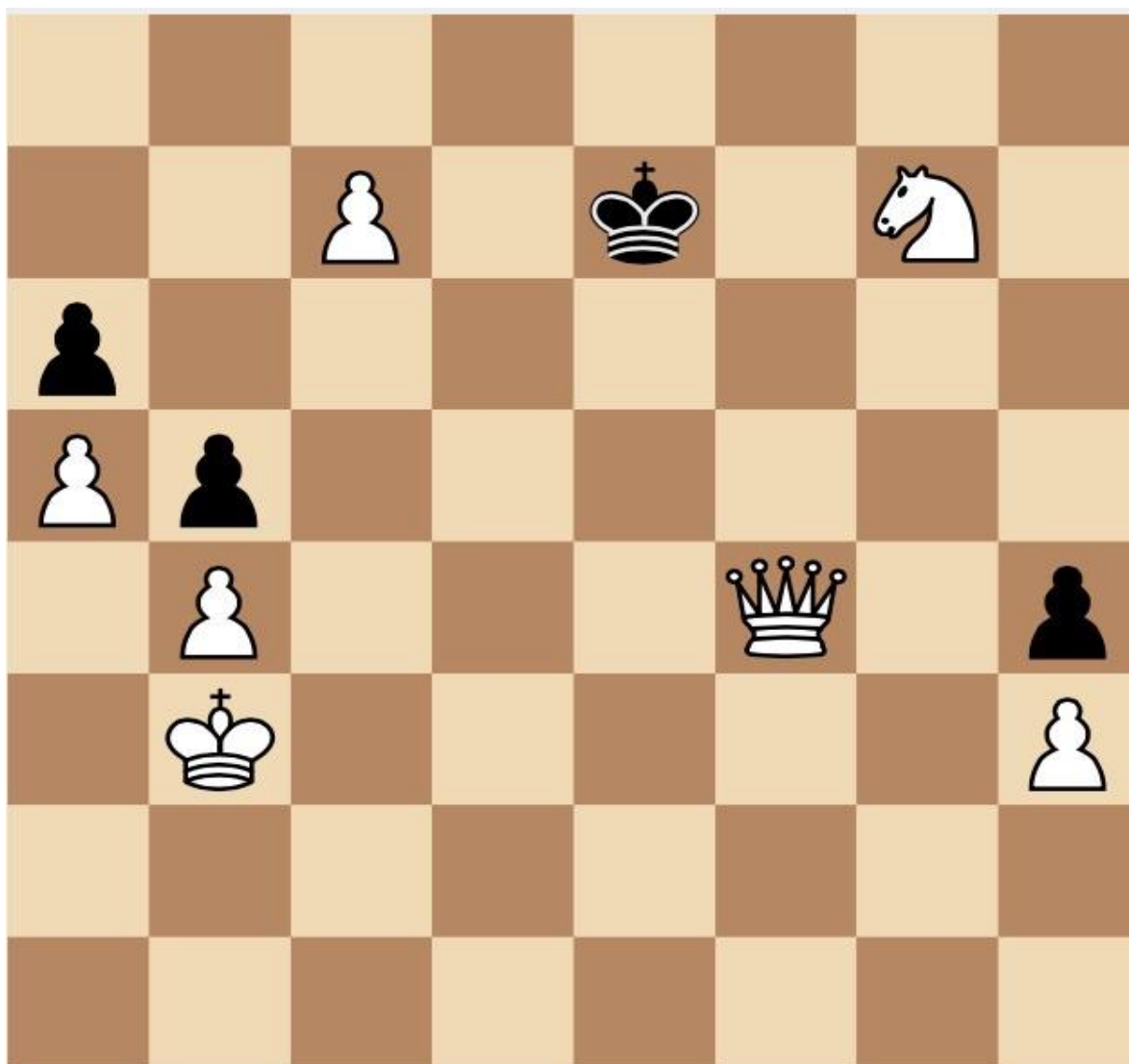
Řešení rébusu č. 2 z minulého čísla:

Obr. č. 2 – ulice Běhounská (Jakubské náměstí)

Zadání rébusu č. 1

Partie tvého života!

Dokážeš porazit šachového velmistra? Představ si, že proti tobě sedí mistr světa Garry Kasparov a ty máš bílé figurky. Kasparov táhne, ale náhle se mu orosí čelo, protože si hlavě spočítal, že dostane za dva tahy mat! Dokážeš mistra porazit?

Zadání rébusu č. 2

Texty písní v češtině! Poznejte písně a jejich interprety podle českého překladu jejich písní!

Píseň č. 1

Drápali jsme se, marně jsme spoutali naše srdce
Skočili jsme, nikdy se neptajíc proč
Políbili jsme se, podlehla jsem Tvému kouzlu
Lásku nemohl nikdo popřít

Neopovažuj se někdy říct, že jsem jen tak odešla
Vždycky Tě budu chtít
Nemohu žít ve lži, zachraňuji sebe samu
Vždycky Tě budu chtít

Vyřítla jsem se jako demoliční koule
Nikdy jsem se nezamilovala tak tvrdě
všechno, co jsem chtěla, bylo rozbít tvé zdi
Vše, co jsi kdy udělal ty, je, že jsi mě zničil
Jo, ty, ty mě ničíš

Píseň č. 2

Řekni mi něco, chlapče
Nejsi unavený ze snahy zaplnit tu prázdnotu?
Nebo potřebuješ něco víc?
Není to těžké udržovat to tak složitě?

Padám
Ve všech dobrých chvílích zjišťuji že toužím
po změně
A v těch špatných chvílích se bojím sám sebe

Pocházím z hlubokého konce,
Sleduj jak se ponořím
Nikdy nenarazím na pevninu
Prorážím hladinu, kde nám nemohou ublížit
Už jsme daleko od mělčiny

Poslední zvonění (30. 4. 2019)

Více fotek naleznete na stránkách školy – http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/akce.php

Studentské volby do Evropského parlamentu 2019 (7. 5. a 9. 5. 2019)

Studentské volby do Evropského parlamentu 2019 probíhaly na naší škole ve dnech 7. a 9. května. Žáci vybírali z 39 stran, hnutí a koalic.

V České republice výsledky v řádném termínu odevzdalo 246 škol, z toho 134 gymnázií, 90 středních odborných škol (SOŠ) a 22 učilišť (SOU). Bylo odevzdáno 18 758 platných hlasovacích lístků.

V Jihomoravském kraji (JMK) se zapojilo celkem 27 škol, z toho 8 gymnázií, 12 SOŠ, 7 SOU. Celkový počet odevzdaných hlasů v Jihomoravském kraji činilo 1492 hlasů.

Nejvíce hlasů v JMK získala Česká pirátská strana a to 21,38 %, na druhém místě se umístilo „ANO, vytrollíme europarlament“ (10,32 %) a na třetím místě skončila Občanská demokratická strana, která získala 6,30 %.

U mladých lidí nejvíce bodovala Česká pirátská strana, která získala nejvíce hlasů ve všech krajích, tak i v zastoupení jednotlivých škol.

Na naší škole z celkového počtu 593 žáků, hlasovalo 107 žáků, z toho byly 2 neplatné hlasovací lístky. Volby nanečisto u žáků vyhrálo „ANO, vytrollíme europarlament“ s celkovým počtem hlasů 26, za nimi se s větším odstupem umístila Česká pirátská strana (15 hlasů). Třetí v pořadí se umístilo hnutí PRO Zdraví a Sport (9 hlasů). V závěsu skončila koalice ROZUMNÍ a Národní demokracie – STOP MIGRACI – NECHCEME EURO (8 hlasů).

Hlasování studentů do Evropského parlamentu organizuje projekt Jeden svět na školách společnosti Člověk v tísni. Školní volby věrně napodobují ty opravdové. Ve škole měli žáci volební místnost s hlasovacími lístky, plentou a urnou (viz foto). Do voleb se hlásili dobrovolně, jedinou podmínkou byl věk nad 15 let. Smyslem voleb bylo zvýšit zájem mladých lidí o politiku a veřejné dění, a do budoucna tak zvýšit i počet prvovoličů.

(Koordinátoři Školního parlamentu)

Český den proti rakovině – 23. ročník celonárodní veřejné sbírky (16. 5. 2019)

Dne 15. května 2019 se naše škola zapojila do celonárodní veřejné sbírky „Český den proti rakovině“.

Tematickým zaměřením sbírky pro letošní rok byla prevence nádorového onemocnění plic. Nejčastější příčinou tohoto onemocnění je kouření – mnoha onemocněním a úmrtím by šlo předejít. Kouření má vážný dopad na zdraví jedince a jím vyvolaná onemocnění jsou i zbytečnou zátěží pro zdravotnické systémy.

Sbírka je organizována prodejem žlutého kvítku měsíčku lékařského. Pořadatelem je Liga proti rakovině, organizačně sbírku zajišťuje agentura Arcadia.

Do akce se zapojilo 15 dvojic žáků ze tříd oboru zdravotnický asistent, zdravotnické lyceum a sociální činnost.

Velké poděkování patří všem, kteří se sbírkové akci zúčastnili a přispěli finančně na dobrou věc. Finanční částka vybraná našimi žáky činí **11 390 Kč**.

Bezpečnost a ochrana zdraví ve školství v České republice (22. 5. 2019)

Dne 22. 5. 2019 se v Praze v poslanecké sněmovně konala konference na téma – Bezpečnost a ochrana zdraví ve školství v České republice, kterou pořádal Stálý výbor pro sociálně zdravotní problematiku a národní dokumenty BOZP v součinnosti s MŠMT a pod záštitou Mgr. Kateřiny Valachové. Konference byla určena jak pracovníkům škol a školských zařízení, tak i ostatním, kteří jsou zainteresováni k zajišťování bezpečnosti a ochraně zdraví ve školství v ČR. V rámci akce proběhlo vyhlášení národní výtvarné soutěže „(Ne)bezpečný svět chemie“.

Celá konference se nesla v přátelském a odborném duchu. Účastníci se dozvěděli zajímavé informace z oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví ve školství. Z mého pohledu však asi polovina přednášek byla docela zbytečná, protože někteří přednášející pouze reprodukovali oficiální informace z jejich úřadů, či informace všeobecně známé. Určitě bych vyzdvihl přednášku od metodika BOZP Mgr. Evy Dvořáčkové z Českomoravského odborového svazu, která na příkladech z praxe uváděla poznatky z kontrolní činnosti na školách. Další hodnotnou přednášku měl náměstek ústředního inspektora PhDr. Ondřej Andrys, MAE, MBA, který zase probíral podrobné témata bezpečnosti a zdraví na školách a taky poukazoval, na co se Česká školní inspekce zaměřuje a jakým způsobem řeší aktuální problémy ve školství.

Přednášky

- Informace o přípravě Koncepce MŠMT v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví dětí, žáků a studentů ve školách a školských zařízeních v ČR (Ing. Ilona Vaculová)
- Vybraná témata bezpečnosti a ochrany zdraví ve vzdělávání (PhDr. Ondřej Andrys, MAE, MBA, náměstek ústředního inspektora)
- Zkušenosti z kontrolní činnosti Státního úřadu inspekce práce ve školství (Ing. Jiří Macíček, náměstek generálního inspektora, Státní úřad inspekce práce)
- Školy a školská zařízení z pohledu orgánů ochrany veřejného zdraví (MUDr. Zdeňka Trestrová, Odbor ochrany veřejného zdraví, Ministerstvo zdravotnictví ČR)
- Poznatky z kontrolní činnosti odborových orgánů ve školách a školských zařízeních (Mgr. Eva Dvořáčková, metodik BOZP, Českomoravský odborový svaz pracovníků školství)
- Syndrom vyhoření a možnosti prevence (Prof. PhDr. Et PhDr. Radek Ptáček, Ph.D., MBA, Oddělení klinické psychologie Psychiatrické kliniky I. LF UK a VFN v Praze)
- Zásady správného sezení – prevence onemocnění pohybového aparátu (RNDr. Věra Filipová, Státní zdravotní ústav Praha a MUDr. Sylva Gilbertová, CSc., Fyzioterapeutické oddělení Polikliniky Praha 7)
- Aktivita NIDV pro pedagogické pracovníky k prevenci rizikového chování dětí a žáků, k problematice šikany a bezpečnosti na školách (PaedDr. Josef Rydlo, náměstek Sekce strategie a inovací, Národní institut pro další vzdělávání)
- Aktuální dokumenty z oblasti primární prevence rizikového chování v působnosti MŠMT (Mgr. Vladimír Sklenář a Mgr. Radka Horáková, Oddělení institucionální výchovy a prevence, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR)

Dopravní soutěž mladých cyklistů (28. 5. 2019)

Dne 28. 5. 2019 se 13 žáků naší školy zúčastnilo akce s názvem Dopravní soutěž mladých cyklistů. Soutěž pořádá Ministerstvo dopravy ve spolupráci s Jihomoravským krajem, Městskou policií Brno a BESIPem. Jednalo se o krajské kolo soutěže.

Soutěže se zúčastnilo 16 týmů po 4 soutěžících ve věkovém rozmezí 10–16 let. Závodily v několika disciplínách a nás se týkala disciplína Zásady poskytování první pomoci.

Úkolem našich žáků bylo v první řadě namaskovat modely s vybraným zraněním, např. zlomenina nebo krvácení (měly na starosti žákyně 3.A Nela Tábořská a Andrea Šrámková, dále pak žákyně 2.B Barbora Ryšavá a Valentýna Špičková), dále zahrát situace vybraného zranění (tím byly pověřeny žákyně 3.L Silva Heldesová, Denisa Valíková, Veronika Šroubková a Aneta Šestáková). Roli hodnotitelů poskytnuté první pomoci dostali žáci 3.B (Jakub Sedlák, Jiří Synek) a žáci 3.L (Simona Hrabovská a Vojtěch Karlík). Hlavním koordinátorem hodnotitelů byl žák 3.B Pavel Bistrý.

Ze strany organizátorů nám bylo poskytnuto skvělé zázemí i strava. Žáci dostali pití, svačinu i vydatný oběd.

Věřím, že organizátoři, kteří naši školu oslovili, byli spokojení. Podle mých informací, by rádi navázali dlouhodobou spolupráci. Vyjádřil se tak Ing. Čížek z firmy AMAVET, který s Vámi jednal i Mgr. Válek z Odboru dopravy Jihomoravského kraje.

Akce se nám všem velmi líbila. Všichni žáci naši školu výborně reprezentovali a znalosti hodnotitelů první pomoci byly excelentní. Zvláště bych ale všechny chtěla pochválit za velmi přátelský a empatický přístup k malým soutěžícím.

Na závěr bych chtěla zdůraznit, že velké poděkování za zdar akce patří zejména Mgr. Babákové a Mgr. Vyhňákové, které vybraly správné žáky, připravily pomůcky, naučily maskování atd. Já jsem se zúčastnila pouze jako pedagogický dohled.

Ráda bych také navrhla všem žákům pochvalu za skvělou reprezentaci školy.

(Mgr. Lenka Neumanová)

Neboj se (mě)! (31. 5. 2019)

V pátek 31. 5. třída 3.L, spolu s Mgr. Otavou, navštívila událost s názvem Neboj se (mě)! Tato akce se konala na náměstí Svobody v Brně a žáci se jí účastnili v rámci předmětu psychologie. A o co tedy vlastně šlo? Účelem bylo, aby se lidé vidomí naučili komunikovat a pomáhat lidem nevidomým. Přítomni byli organizátoři, vodící psi se svými pánečky, ale i spousta lidí, které tato problematika zajímá a rádi by se naučili jednat s těmito lidmi.

Na úvod nám bylo sděleno pár faktů, jak se chovat, mluvit či dotýkat lidí s tímto postižením a bylo nám vyvráceno několik mýtů. Ukázka výcviku vodících pejsků byla také velmi zajímavá.

V další části programu jsem si na vlastní kůži mohli vyzkoušet, jaké to je mít nějakou vážnou oční vadu či být úplně nevidomí. Abychom si skutečně uměli představit jaké to je, dostali jsme od organizátorů akce speciální brýle a bílou hůl. Poté jsme za doprovodu jiného člověka ušli předem danou trasu a z vlastní zkušenosti můžu říct, že to opravdu nebylo nic příjemného.

Pokud potkáte nevidomého člověka, je důležité ho nejprve oslovit s otázkou, zdali chce vaši pomoc. Pokud odpoví ano, můžeme mu nastavit rámě a dovést ho tam kam potřebuje, anebo se ho zeptat, jestli chce cestu jenom vysvětlit. Pokud ovšem vaši pomoc odmítne, tak ví, kam má jít, a danou trasu má naučenou. Rozhodně nikdy nepřiběhneme k nevidomému a neodtáhneme ho přes přechod, pokud to po nás nechce. I když je váš úmysl dobrý, vaše "pomoc" v tu chvíli nemusí být na místě.

(Tereza Plačková, 3L)

Městské kolo středních škol v plážovém volejbale (4. 6. 2019)

Pořadatel: 1. ZNG, Mendlovo náměstí

Místo: Sokolské koupaliště

Vedoucí družstva: Mgr. Zuzana Horynová

Účastníci: Aneta Mernová a Gabriela Blahová (obě z 1.D)

Zúčastnit se měla ještě dvojice Monika Bielčíková (1.A) a Vendula Pazderová (3.C), ale druhá jmenovaná bohužel onemocněla.

Dne 4. 6. 2019 se uskutečnilo Městské (okresní) kolo v plážovém volejbale. Děvčata hrála několik zápasů. 1. zápas proti SZŠ Merhautova B s přehledem vyhrála. V dalších zápasech podlehla týmu Merhautova A a gymnáziu Elgartova. V závěrečném hodnocení obsadila pěkné 13. místo.

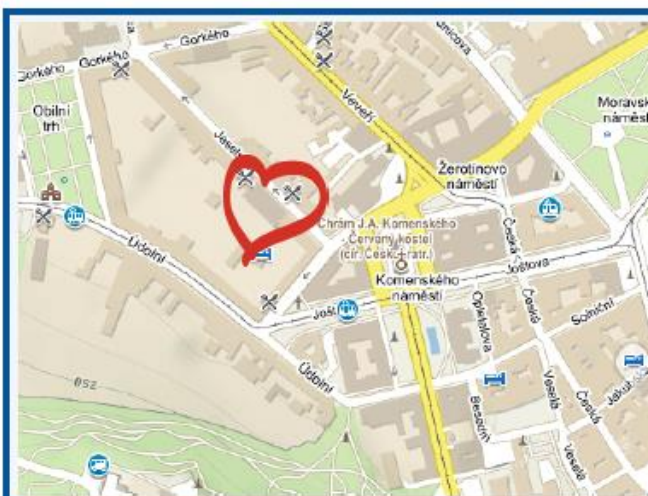
Děkujeme za vzornou reprezentaci školy!

(Mgr. Zuzana Horynová)

Kde nás najdete?

4

Komenského
náměstí

3 4 5
6 9 12

Česká

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zklusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřyna

Asistent šéfredaktora – Jakub Kříž (3L)

Asistent šéfredaktora – Eva Vranovská (4A)

Webmaster – Mgr. Jaroslav Miřyna

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Tvůrčí psaní studentů I – Soňa Dohnalová (2L)

Moje vysněné povolání – Aneta Šestáková (3L)

Tipy, zajímavosti a rady při cestování – Simona Hrabovská a Denisa Valířková (3L)

Cesta za vysněným titulem MDDr! – Valentina Horáková (3L)

Očkování – Patricie Čajková (2B)

Zajímavý koníček – Matěj Postl (2B)

Můj oblíbený sport – Eva Hytychová (1D)

Den sportu – Pavel Bistrý (3B)

Bitva u Strážnice – Kristyna Pavlovcová (2B)

Recenze hudebních koncertů – Klára Hájková (3B)

Úvaha – Jan Soukup (4L)

Pálení čarodějnic DS Norbertinium – Anna Vlčková (2S)

Mladí volí do Evropského parlamentu – Eliška Máliková (3L)

Kariérové poradenství ve škole jako týmová práce – Mgr. Ondřej Otava

Investigativní reportáž – Jakub Kříž (3L)

Vyslechni svého učitele... – Jakub Kříž (3L)

Na slovíčko s ... – Jakub Kříž (3L)

Zajímavé akce a události v Brně... – Mgr. Jaroslav Miřyna

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Mgr. Jana Urbánková a Mgr. Jaroslav Miřyna

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

Finalista soutěže

O nejinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**